

Nr 430.

Av herr **Hammarskjöld**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 359, med förslag till lag om statsdepartementen.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 359 med förslag till lag om statsdepartementen får jag väcka följande motion:

Redan i förslaget till 1901 års härordning framhölls, att chefsbefattningen vid lantförvarsdepartementets kommandoexpedition måste anses vara av den framstående betydelse, att dess innehavare i regeln borde hava överstes grad och uppbära överstes avlöningsförmåner. I anledning härav upptog härordningsförslaget en andra överstebeställning vid generalstaben. Enligt instruktionen för generalstaben skulle nämligen på den tiden liksom även för närvarande en officer av generalstaben vara anställd såsom chef för lantförvarsdepartementets kommandoexpedition, och i regeln hade generalstabens hittillsvarande ende överste placerats såsom avdelningschef vid generalstabens huvudstation. Betydelsen av chefen för lantförvarsdepartementets kommandoexpedition har genom försvarsväsendets utveckling ytterligare ökats sedan år 1901. Också framhålles numera såsom ett önskemål, att chefen för lantförvarsdepartementets kommandoexpedition genom anställning under några år såsom regementschef förvärvar ingående praktisk erfarenhet om tjänstgöringsförhållandena vid arméns truppförband. Därest de nuvarande lantförvars- och sjöförvarsdepartementen sammanslås till ett gemensamt försvarsdepartement, kommer denna synpunkt naturligen att framträda med ökad styrka. Uti propositionen yttras härom: »Ty för den gemensamme försvarsministern måste det i än högre grad än för de nuvarande

cheferna för lantförsvarts- och sjöförsvartsdepartementen vara av vikt att vid handläggningen av de många olikartade ärendena kunna inom departementet påräkna stöd av den militära fackkunskapen. Kommandoexpeditionerna och särskilt deras chefer böra därför hava till uppgift icke blott att biträda departementschefen vid beredning av kommandomålen till föredragning inför Konungen, utan även att, var inom sin försvarsgren, inför departementschefen representera denna fackkunskap.»

Med den nuvarande anordningen stå helt visst officerare av framstående duglighet och erfarenhet till förfogande för besättande av chefsbefattningen vid lantförsvartsdepartementets kommandoexpedition. En ökad möjlighet till urval bör dock beredas i samband med de nuvarande lantförsvarts- och sjöförsvartsdepartementens sammanslagning. Vid tillämpningen av gällande bestämmelser har nämligen inträffat, att till chef för lantförsvartsdepartementets kommandoexpedition måst förordnas officer, vilken endast innehaft majors avlöningsförmåner. Urvalet bör därför omfatta icke endast generalstaben utan även regementschefer, och företrädesvis regementschefer vid arméns huvudvapenslag, infanteriet. Lämpligaste sättet att tillgodose detta önskningsmål synes vara att på försvarsdepartementets stat för chefen för arméns kommandoexpedition uppföra ett arvode å samma belopp som för expeditionschefen. Chefen för arméns kommandoexpedition synes nämligen i fråga om löneförmåner böra likställas med expeditionschefen. Därjämte bör han göras beriden enligt samma grunder som regementsofficer vid generalstaben. Härigenom skulle chefen för arméns kommandoexpedition komma att erhålla endast något högre avlöningsförmåner än chef för infanteriregemente, vilken förordnats till brigadchef.

Beträffande chefen för marinens kommandoexpedition göra sig i stort sett motsvarande synpunkter gällande. Någon inskränkning i fråga om valet mellan marinens officerare är dock icke föreskriven. Då emellertid cheferna för arméns och för marinens kommandoexpeditioner måste vara likställda, bör också ett arvode till ovan angivna storlek uppföras på försvarsdepartementets stat jämväl för chefen för marinens kommandoexpedition.

Cheferna för arméns och marinens kommandoexpeditioner böra tillerkännas tillfällig löneförbättring med samma belopp, som utgår till expeditionschefen inom försvarsdepartementet.

På grund av vad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att i den blivande staten för det gemen-

samma försvarsdepartementet måtte upptagas särskilda arvoden för cheferna för arméns och marinens kommandoexpeditioner.

Stockholm den 11 april 1919.

C. G. Hammarskjöld.

